

Osmanlıda Kısmi Bir Etkin Hafıza 7

– Bayram KAYA · 25 Haziran 2018

Okur şunu iyi bilmeli El anlatımındaki mananın gerçek olup olmaması o dünya insanların çok ta inanıp inanmadığı bir özellik değildi. Geleceğe yaptıkları aktarımlarda onlar için anlatılan konunun "nasıl bir önem taşıdığını ortaya koymanın derdinde" olmaları bağlamıyla, gerçekçiydiler.

Anlatılanlarda gerçek bir yaşamın formları vardı. Bir de bu forma uygun o formun önemini anlatmanın öyküleri vardı. İttifaktan çıkmanın ya da ittifaktan ayrılmanın veya ittifak dışına sürgün yemenin karşı tarafa faturası tufanla silinip süpürülmekti. Mısır esaretinde kurtulmanın önemine binaen Mısırlıları, suları ikiye yarılan denizde, boğuyorlardı.

Kolektif hafızanın kaybından yaşananlar nedeniyle travma ve tufanlar vardı. Üreten kolektif gücü, yoksul ve sahiplikten yoksun kılmak için El'in rızık dağıtması vardı. Sonra da din ve El siyaseti içinde yoksulluğa vaat eden algılarla olmaktan kaynaklı ajitasyonlar vardı. Bu tutum tam bir öğrenilmiş çaresizliği içinde olan yoksulluğun, algıda seçmez liginin belirmelerini ortaya koyan süreçlerdi.

El, Yehova vs. tarzı anlatımlar gerçek yaşanan konuların, anlatıcılar için ne önem taşıdığına binaen anlam yüklenici manalardı. Yaşanılanlarla değişmenin, dönüşmenin önemi; bu önem üzerinde mana edilme anlatımlarıyla meşru oluştu. Yoksa Gerçekten de El var mıydı? El İbrahim'e görünme tecellisi yapmış mıydı? E İbrahim'e "Ben El Şaddayım" demiş miydi?

Türü arayışlara inanıp inanmamaları o dünya için pek önemli değildi. Önemli olan mal mülk sahibi bir İbrahim'in ortaya çıkıp kolektif ilahını kendisine meşruiyetle kolektif manalı ilahı, kişi manalı, kişi ilahına dönüşmesiydi. Ve ilk kez kişinin mülk sahipliğine onay verip; kişi ve kişiler mülkünü bu kişisi ilahla açıklayabiliyorsa, özel mülk sahipliğini, kaderleri bu mana ile açıklayabilmesiydi.

El sahipliği, yeni durumu kendisinden önceyle meşru etmeydi. Yeni olan süreci çevrime edecek olan ideolojinin eksen çevrimi olmasını hedefleyen arç bir kurgu manaydı. Zenginlik-yoksulluk bu çevrim üzerinde soru cevap olmanın eyleme dönüşmesi ile döngüsel olacaktı. Musa'da kendisinden önce ile meşru olurken Musa'nın Yehovası da diyecekti ki; "Ben ataların İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un ilahı olan El'im". Zaten İsrail de Yhw'ye "atalarımızın ilahı" diyerek İsrail tavrını meşru edip tekilleşiyordu.

Önemli olan kolektif ittifaka karşı, o ittifakı yıkma işine mana dayanağı olup mülkiyetçi ahit üzerinde köleci biatin yaptırılmış olmasıydı. Sonra da bu biatin uygun iradi söylemleri de biat edenlerin zihnini ikna eden anlatımlarıyla söylenecekti.

Av ve avcı olma süreci hayatın bir enerji çevrim süreci olmakla doğada belirmişti. Doğa bu bağıntı üzerindeki tetikte oluşla her bir hayata açık olan bir kullanımdı. Bu bağıntı bizim dışımızda, bizden ve bizim bilincimizden bağımsız bir ortamın girişmesiydi. Tümel durumdan yalıtımlı süreçlerle ayrılan hayat ile yalıtımlı o hayatın dışındaki doğanın ortaya koyduğu birbirine kıyasla oluşun irade düzeniydi.

Toplum; doğa kurallarıyla birlikte insanın etkin olduğu bir girişme ve kontrol mekanizmasıdır. Böyle olmakla bencil insan öznesi kolektif üreten sürece; en az kolektif paylaşımın toplum yapısı içinde sömüren, yapay enfeksiyonunu katmaktadır. Bu tutum asalak yapının da bir enerji çevrim şekli olmasına uygunsu da üreten sürecin üreten zorunlulukları üzerindeki duyuş olan insan ahlakına, inşa temeli olan ilk ittifaklara aykırıdır.

Her şeyin her şeyle bağıntı bir girişme olduğu evrende; insan duygusuyla söylersek her şeyin her şeyle yararlanıcı bağı ilişkisi ve reddetme bağı ilişkisi olmakla var oluşun bir seçme ayıklama yapmasıdır. Yararlanma da yapının kendi dışında bir enerji teminidir. Asalaklık ta enerji sağlama içinde bir şekilde inşa olamayan türün, başka şekilde inşa olmasıyla vardır.

İnsan insana göre tür olmamakla; bir insan da tıpkı diğer insan gibi enerji sağlar olmakla; yani bir insan da sentez içinde enerji sağlama kaynaklarını üretir olmakla asalak konumda olması doğal akışa da uygun olmamakla; toplumcu beliren yansılardan oluşan doğru bir duyuş da değildir.

Ortak yararı (genel yararı) üretme üzerine inşa olan kolektif oluş ya da toplum; asalak oluşa göre inşa olmamıştı. Ahlaksızlık ve ahlaksızlık algısını veren duyuş ta; toplumun asalaklık üzerine inşa olmamış olmasındaki referansın gerçekliği idi. Ama bir kez inşa olunca da dış asalaklığın hedefi oluyordu. Sömürü toplumun dışında tür olan asalaklarla enfekte edilir olmaya zorunlu olarak uygunsu da insanın asalaklığına zorunlu da değildi. Asalaklık, toplum olmanın duyuşuna, toplum olmanın duygusuna ve zorunluluğuna kökten aykırı bir sorundur. İnsan toplumun dışında toplumda yararlanan bir tür değildir. Aksine insan toplumu inşa eden olmakla toplumun parçası ve parçası kadar kendidir.

Bir hayat türü kendi kendisinin asalağı olamamakla, bir hayat olan insan da kendi yeteneği kadar payla toplumun kendisi ve toplumun inşacısı olmanın tarih bilinciyle, inşa bilinciyle asalak olabilse de insan, toplumun asalağı olmamalıdır.

Gelişme değişme dönüşme esastır. Değişmeyen gelişmeyen yapı ölür. Kolektif oluşun beliremeyen kişi sahipli zıt alanlı oyuk hareketi; kolektif pozitifliği azaltmakla belirir yapmak olasıdır. Bu doğrudur, bir gelişmenin değişme dönüşmesidir. Kişi sahipliği yönünde olacak bir değişme, dönüşmenin azlığı çokluğu da kolektif pozitifli referansla kontrol edilir.

Kolektif yapının da her organik yapı gibi kendi seçme ayıklama yalıtımlı bir düzelenimi vardır. Bu seleksiyona göre belirme ile kontrol mekanizmaları oluşan kişisi mal mülk sahipliğinin kişisi sahiplikleri oluşur. Toplumun dışında, toplum içine enerji girdisi yapılırken; enerji girdili dağılımı yapı içinde sekteye uğratabilecek olanlar sistem içine alınmayacaktır.

Daha önce belirttim, seleksiyon sistemin bağışıklığıydı. Sistem; sistem içine alınan ve sistem içinde işlenen enerjinin, sistem içindeki dağılımını sekteye uğratabilecek olan şu dış girdilerden her zaman uzak tutulmalıydı. Sistem içinde enerji dağılımını sekteye uğratan asalaklık, sömürü ve ürün paylaşımını mal mülk sahipliği üzerinde yapan anlayış ve uygulama; sistemin elenmesi gereken enfeksiyonuydu.

Paylaşımları mal mülk sahipliği üzerinde olan enfeksiyonlu yapı içindeki etki; sahipliği olmayan köle nezdinde enerji sağlamaya dönük olan kölenin zorunlu eğilimleri, çalışma ve kölenin emeğini satması şekilde belirir. Emeği satma toplumsal kolektif inşanın başında ortasında olmayan bir enfeksiyondur. Mal mülk sahipleri olan efendilerin elinde de kölelerin üzerinde çalışma yapacakları nesnelere El ahitle iyelik tescilleri vardır. Kölelerin çalışma yapacağı üretim gücü efendilerde olduğu için efendiler kölelerin çalışma eğilimine de (kölenin kendisine de) sahip olmaktadır.

Bu nedenle çalışan, sahipliği olmayan kölelerin zıttı olan yansımada ötürü efendilerin de çalışmama eğilimi vardı. Köledeki "çalışma eğilimi" efendi de beliremeyen bir yansımadı. Her şey zıtların varlığı ve birliğiyle olasıydı. Zıtların bir kendi içimizde karşılığı vardı bir de kendi dışımızda olan karşılığı ve eksikliğiyle tam olup nötr oluyorduk. Biz fakir iken, dışımızda zıt durumla bir zengin vardır. Yine biz çalışırken dışımızda çalışmayan bir mülk sahibi vardır.

Kölenin çalışması kölenin dışındaki çalışmayan efendiye karşılık geliyordu. Sistem çalışmayı, çalışan ile ve sahipliği olmayana da sahipliği olanla tümler olmakla toplumdaki bu çevrim efendi köle arasında bilinçli, kasıtlı olan illüzyonlu sömürü olmaktadır. Toplum kişilerini genel yararla; genel yarara göre tümleyen durumuydu yalıtıma olan bir yapıydı.

El manalı inşa sistemi içinde toplum kolektif olarak üretimini yapar. Kolektif olarak üreten toplum bu kes de üreten yetenek ve ihtiyacına göre pay alamaz. Üretenlerin üreten yetenek ve ihtiyacına göre pay alamamasıyla sistem El manalı anlayış içine sızır. Çalışanların payı, ölmeyip te yarın yeniden çalışacak durumda olabilmenin en az beslenmesi içinde olur. Bu nedenle kölenin payı zorunlu bir en az sahiplik koşulu içinde aldığı rızık, boğaz tokluğu veya yarı aç yarı tok durumdur.

Kolektif üretimden sonraki; paylaşma aşaması içinde paylaşım çalışmaya göre değil sömürüye göre pay olur. Sömürü mal mülk adı altında ancak ve ancak kolektifin yeteneği ile ortaya konup ancak ve ancak kolektifin sahipliğinde olabilen üretim gücüne sahip olanların özel mal mülk sahipliğine göre; mülk hakkına göre, mülkün huzur hakkına göre kişi sahiplere pay ediliyordu! Çalışsanız bile siz kader kısmetinize göre kısmetsizsiniz. Ve siz rantı olmamakla rantı olanın yararına göre rantı olanı tümleyen işleyişe dönüşmüştünüz. El mantığı içinde çevrim; çalışıp üretenleri sömürme mantığına göre idi. Yoksullar üzerinde beliremeyen sahiplik, zorunlu bir en az durumla tüketen sahiplik olmak dışında yine en az durumla refahı sahiplilere dönüşse bile bunlar da bir şekilde üreten kesimin elinde alınır. Alınmak zorundaydı. Aksi halde sömürü çevrimi olamazdı. Yani sistem yoksula kesikli sürekli eşeğini kaybettirmenin kurgusu üzerinedir. Varsıllık ta kaybedilen eşekleri kazanma, üzerine inşa edilmiştir. Size verilen en az refah ta kayıp eşeğin sizde şevke gelmenin damak tadıydı.